Cine sunt şi ce vor!

Guvernul acestei ţări, sprijinit de cenzură şi de starea de asediu, ne interzice publicarea rubricilor ce au apărut aci câteva luni: Cine sunt şi Ce vor.

Ne interzice, adică, să arătăm, pe adevăratele lor nume, pe aceia cari îndrăznesc să se erijeze în îndrumători ai opiniei publice româneşti, deşi n'au curajul să semneze cu adevăratul lor nume şi ne interzice de asemenea să-i arătăm, pe adevăratul lor nume, pe aceia cari sapă temelia acestei ţări cu care nu au nimic comun.

Intrebăm guvernul, care vrea pe această cale să înăbuşe sufletul românesc împiedecându-ne să-i strigăm durerea lui: ce măsuri înţelege să ia spre a obliga pe iudeo-comuniştii dela anumita presă să semneze cu adevăratul lor nume proza care otrăveşte sufletul acestui neam?

Intrebăm guvernul: ce măsuri înţelege să ia contra comuniştilor-iudei, cari zi de zi, ceas de ceas, prepară năruirea acestui neam la adăpostul pseudonimelor şi al aşa zisei prese democrate?

Vom repeta aci, în fiecare zi, aceste întrebări până când se va trezi cineva în această ţară şi va înţelege să o scape din ghiarele străinilor şi ale instrăinaţilor

O ABERAŢIE

Corespondentul nostru din Maramureş ne comunică următoarele:

Sighet, 22 Decembrie. — *Radio Budapesta a comunicat în două zile consecutive, că România va ceda Maramureşul împreună cu oraşul Sighet, pentru ca să primească dela Cehoslovacia în schimb un teritoriu în regiunea Halmeiului. Această cedare — spun ungurii — s'ar face cu scopul ca Cehoslovacia să se poată apropia de Rusia. Ştirea aceasta senzaţională a fost înregistrată şi de ziarul* Volks-Blatt, *din Arad, cu nr. 289 16 Decembrie 1937.*

Radio Budapesta transmite vestea ca fiind publicată în ziarul englez „Times". Se adaogă, că negustorii cehoslovaci dau ca sigură schimbarea aceasta de teritorii între Cehoslovacia şi România, întrucât au fost tratative ca Polonia să cedeze un coridor, prin Galiţia, Rusiei, ca astfel Cehoslovacia să aibă o graniţă comună cu Rusia, şi într'un eventual război cu Germania să poată fi ajutată de armata rusă.

Ştirile acestea au cuprins de îngrijorarea populaţia minoritară din Maramureş, dar populaţia românească priveşte totul ca pe o poveste de copii, întrucât România nu poate ceda Maramureşul, ţinut de leagăn al Moldovei, şi nu poate să se gândească la un schimb de teritoriu, pentru nici un calcul şi pentru nimic în lume, decât dacă pe tot cuprinsul României nu vor mai fi români. Totuşi guvernul ar avea datoria să dea un comunicat.

T. Puşcă

*

Desigur guvernul trebue să intervină spre a nu lăsa ca să se răspândească asemenea aberaţiuni cari pornesc din acelaş spirit duşmănos al campaniilor revizioniste maghiare.

Nici un om serios însă nu va crede asemenea grosolane invenţiuni ale propagandei maghiare.

Ne surprinde însă că ele au putut apare într'un ziar din Arad, fără ca până acum oficialitatea noastră să le fi dat o categorică desmintire.

IMPORTANŢA DECLARAŢIILOR D-LUI EDEN

Dezbaterile din Camera Comunelor asupra politicii externe a Marei Britanii au pus în lumină principiile călăuzitoare ale guvernului britanic în acţiunea sa internaţională. Aceste principii le-a enunţat d. Eden, ministrul de externe, astfel:

1. „Va trebui să facem tot ce putem în mod onorabil pentru a obţine restabilirea păcii;

2. „Trebue să ne luăm în întregime partea noastră de răspundere în îndeplinirea obligaţiilor noastre internaţionale;

3. „Trebue să apărăm propriile noastre interese şi, natural, teritoriul britanic".

Astfel sintetizată politica externă a Marei Britanii, ea este conformă cu principiile generale ale tuturor statelor pacifiste şi cari de ani de zile se străduesc să restabilească în Europa şi în restul lumii reconciliarea între naţiuni şi, prin consecinţă, o eră de încredere reciprocă, izvor de propăşire şi de civilizaţie.

Principiile enunţate de d. Eden sunt conforme cu statutul Societăţii Naţiunilor, precum şi cu alianţele şi amiciţiile regionale încheiate în cadrul acestui statut. Şi tocmai fiindcă există această identitate, preţuită de statele pacifiste la valoarea potenţialului de forţă morală şi materială pe care le reprezintă Imperiul britanic, statele mai mici întrunite, în organisme politice defensive, ca Mica Inţelegere şi Inţelegerea Balcanică, au considerat totdeauna Marea Britanie ca o prietenă leală. D. Eden a ţinut să releve aceste legături de prietenie cu Mica Inţelegere şi Inţelegerea Balcanică „mergând dela Turcia până la Cehoslovacia", precizând că Marea Britanie este în „strânse relaţii de prietenie cu fiecare din membrii acestor organisme".

Nu se poate contesta importanţa acestor declaraţii ale ministrului de externe britanic, declaraţii cari, coroborate cu principiul că Anglia „trebue să îşi ia în întregime partea ei de răspundere în îndeplinirea obligaţiilor ei internaţionale", aduce în politica europeană şi în deosebi în ce priveşte securitatea colectivă, o notă de încurajare şi de încredere.

Afirmarea, fără nici un fel de reticenţă, a relaţiilor strânse de prietenie cu fiecare din membrii Micii Inţelegeri şi ai Inţelegerii Balcanice, înseamnează recunoaşterea contribuţiei reale pe care aceste organisme o aduc cauzei păcii, înseamnează recunoaşterea legitimităţii alcătuirii lor şi mai înseamnează implicit recunoaşterea sprijinului pe care Marea Britanie se simte datoare să-l dea statelor membre ale acestor organisme politice în acţiunea lor pacifică şi în apărarea securităţii lor, în cazul când ele ar fi în primejdie.

Iată pentru ce socotim că, din acest punct de vedere, dezbaterile din Camera Comunelor, au fost bine venite, ele aducând în politica europeană o precizare din cele mai utile.

Dar, dacă niciodată nimeni nu s'a îndoit de lealitatea Marii Britanii în respectarea angajamentelor ei internaţionale, deci nimeni nu poate contesta sinceritatea pacifismului politicii britanice începută în cadrul justiţiei internaţionale, nu este mai puţin adevărat că s'au putut totuş formula rezerve în ce priveşte modul de aplicare a acestei lealităţi şi a acestei sinceităţi.

Desigur nu înţelegem să facem recriminări, ci numai constatări.

„Trebue să căutăm a fi răbdători deşi fermi — a spus d. Eden în partea finală a discursului său, — concilianţi fără să fim defetişti şi va trebui să continuăm a ne înarma pentrucă numai astfel vom obţine un acord asupra dezarmării".

In practica de până acum a acestei politici, aparenţele au fost din nenorocire că răbdarea a depăşit fermitatea, că dorinţa de conciliere a lăsat prea mult impresiunea cedării fără prear multă rezistenţă şi că iluzia dezarmării generale a făcut să întârzie prea multă vreme politica pozitivă a înarmării care se desfăşură azi cu febrilitate în Marea Britanie.

Aceste aparenţe au încurajat rezistenţa acelora cari după fiecare pretenţie satisfăcută, ridicau altele şi mai mari şi al căror dinamism politic sporea pe măsură ce continuau răbdarea, spiritul de conciliere şi dezarmarea Marei Britanii.

Nimeni nu poate contesta aceste constatări, pe cari le înregistrăm fără nici un gând de recriminare, ci din potrivă, cu încrederea pe care ne-o dă convingerea noastră că pacea nu se obţine, cerşind'o, ci apărând'o cu fermitate, cu întărirea armatelor puse în slujba ei şi cu „acel lucru mai important de cât înarmările" după cum a spus d. Eden, „CU SPIRITUL POPORULUI DIN SPATELE INARMARILOR".

Ministrul de externe al Angliei a afirmat că ar fi o greşală dacă s'ar crede că „spiritul de tenacitate al poporului britanic a suferit vre-o cât de mică schimbare în ultimii ani".

Evenimentele din urmă dovedesc că aşa este.

Cu cât acest spirit şi o politică fermă se vor afirma mai evident, mai persistent şi mai prompt în faţa acelora cari caută pretexte, pentru tulburarea păcii, cu atât acţiunea de conciliere, pe care o dorim cu toţii, va avea mai mulţi şorţi de izbândă, cu atât Marea Britanie va găsi la toate popoarele cari vor să trăiască liniştite în cadrul frontierelor lor actuale, prietenii din cele mai sincere şi concursuri din cele mai preţioase.

VIAŢA POLITICĂ

In casa noastră

Pomenind de articolul de eri „Vom trăi şi vom vedea", al directorului nostru, „Adevărul" îşi exprimă mirarea că d. Stelian Popescu invocă declaraţia lui Jefferson în care era cuprins pasagiul că „toţi oamenii sunt înzestraţi de Creator cu unele drepturi inalienabile dintre cari fac parte viaţa, libertatea şi dorinţa de a deveni fericit".

Şi „Adevărul" adaogă drept comentariu:

„Şi aceste principii le citează de călăuzitoare, un ziar care unui milion de oameni, după statistica lui chiar la două milioane, nu numai că le refuză aceste drepturi elementare, dar le refuză chiar şi dreptul de a-şi agonisi traiul".

Complet inexact. Niciodată nu am contestat cuiva acest drept elementar. Am spus şi am repetat nu numai noi, dar toţi românii conştienţi, că în casa noastră s'au instalat o sumedenie de musafiri nepoftiţi, goniţi de aiurea unde au fost socotiţi indezirabili de o gazdă mai energică.

Veniţi de eri ori de alaltăeri, profitând de generozitatea şi tembelismul nostru, ei s'au făcut stăpâni pe cămară, pe apartamente, ba au impertinenţa nu numai să ne „administreze" dar să ne şi conducă după concepţiile lor. La figurat. La propriu ei au pus stăpânire efectivă pe finanţe, comerţ, industrie şi presă: au copleşit medicina, barourile, farmaciile şi toate profesiunile libere şi au cutezanţa să ne fie dascăli şi îndrumători în politica externă şi internă a ţării noastre. Nu putem răpi hrana fiilor acestei ţări, nu putem ceda dreptul de a ne conduce singuri destinele de dragul „metecilor" pe cari Binet-Valmer îi descrie astfel: „streini domiciliaţi într'o ţară, cari, recent naturalizaţi, ori ne naturalizaţi încă, pretind să impună ţării care îi găzduieşte, felul de a fi, moravurile şi obiceiurile lor".

Dar, umanitariştii din Sărindar, cari sar arşi numai când este vorba de interesele coreligionarilor lor de ori unde, le-ar plăcea să-şi vadă casele lor proprii — făcute de altfel tot cu banii românilor — invadate de străini cari încetul cu încetul ca în fabula „aricilul şi sobolul" s'ar face stăpânii locuinţelor lor şi ai familiilor lor?

Vorba radiofonică a d-lui Tătărăscu: Da sau nu?

Despolitici anizare...

In discursul său de acum câtăva vreme — vă reamintiţi ditirambicul discurs al d-lui Tătărăscu — primul ministru al ţării, mărturisind vina politicianizării administraţii noastre, se lega faţă pe conştiinţa sa imaculată şi faţă de ţară să curăţe această administraţie, de tot gunoiul electoral.

Uitând ce-a spus cu câteva zile înainte, înghesuit de cerinţele electorale ale momentului, sgâlţâit de organizaţiile sale politice, d. Tătărăscu nu numai că n'a scos politica din administraţie, dar a înfeudat-o şi mai mult.

Călcând cu dispreţ legea administrativă, care pretinde ca prefecţii de judeţ să aibă titluri universitare, a numit pentru meschine interese de partid, în foarte multe judeţe, prefecţi fără studii recrutaţi direct din agentura sa electorală.

Şi pentruca să învăluie lucrurile într'o aparentă legalitate, a recurs la sistemul delegaţiilor onorifice.

Astfel, — cităm numai câteva din nenumăratele cazuri — d. N. Creţu din Tg. Mureş, prin decizia No. 25.238 a fost delegat în funcţiunea de inspector general administrativ şi pe aceiaşi dată, a fost delegat a îndeplini funcţiunea de prefect. La fel. d. C. Iordăchescu prin decizia No. 24.937/937 prefect al jud. Hotin, şi d. Găscă Gh., prin decizia 68051/937, prefect al jud. Soroca.

Câtă depărtare, dela vorbă până la faptă... Chiar pentru un prim-ministru!

Selecţionarea candidaţilor

Criteriile selecţionării candidaţilor în alegerile politice sunt cunoscute: în primul rând valoarea electorală, apoi valoarea domestică — dacă se poate spune astfel, valorilor care stau pe lângă casa oamenilor politici — şi la sfârşit de tot, valoarea personală.

In alegerile camerelor profesionale pe care le-am fi vrut scutite de injuria luptelor politice din nenorocire, lucrurile se petrec la fel.

In loc să se lase organizaţiilor profesionale libertatea de alegere, guvernele dau luptă politică, întronând şi în aceste alegeri sistemele electorale cunoscute.

Anunţă candidaturi politice şi le susţine cu tot cortegiul practicelor nenorocite cunoscute.

Cel puţin dacă în selecţionarea candidaţilor ar întrebuinţa alte criterii...

Ceia ce s'a petrecut însă în actualele alegeri ale Camerelor de industrie şi comerţ, întrece orice imaginaţie.

S'au impus candidaturile electorilor de rând, şi s'au susţinut contra oamenilor de cinste şi de valoare personală, candidaturile faliţilor şi oamenilor certaţi cu justiţia.

Nu-şi dă seama guvernul, cât pierde în ochii organizaţiilor profesionale serioase, ne lăsându-le să îşi aleagă condiţii?

Şi se mai găsesc oameni care se miră de rezultatul alegerilor, dezastros, orice s'ar spune, pentru guvern!

POARTĂ „GHINĂ"!

In politica internă e firesc lucru ca Blumenfelzii „Adevărului" cari n'au de unde şti năzuinţele neamului nostru, să adopte o atitudine complect contrară punctului de vedere al masselor româneşti.

Ei combat cu înverşunare personalităţile cari se fac exponenţi ai revendicărilor româneşti — personalităţi deci pe aceiaş linie cu tot poporul român — şi implicit cei susţinuţi de ei sunt sortiţi să scadă în ochii mulţimei!

Blumenfelzii poartă „ghină", cum se spune la jocul de cărţi, aduc ghinion tuturor celor pe cari îi apără, ori îi susţin!

Până şi în politica externă este valabil tristul lor destin!

Au susţinut pe abisinieni, a rămas Negusul fără ţară; laudă pe spaniolii roşii, a doua zi ei sunt înfrânţi pe toată linia; combat Germania şi Italia, ele se întăresc pe fiecare zi!

Au deochiat democraţia, susţinând-o, şi au creiat simpatii naţionalismului, combtându-l.

Când combăteau pe Ionel Brătianu şi Vintilă Brătianu, partidul liberal avea încrederea desăvârşită a ţării; când au început să susţină pe d. Dinu Brătianu, norocul liberalilor a scăzut sub 38 de grade procentuale!

Liberalii au mai avut puţin noroc că Blumenfelzii nu i-au susţinut pe faţă, cum l-au susţinut pe d. Iunian, de exemplu!

Vă închipuiţi ce tragedie ar fi fost!

Se spunea altă dată că e o onoare să te înjure anumita presă; astăzi este şi un noroc! Recitiţi cifrele obţinute în alegeri şi vă veţi convinge!

Declaraţiile d-lui Iuliu Maniu asupra rezultatului alegerilor

Fiind întrebat Miercuri de ziarişti, ce crede despre rezultatul alegerilor, d. Iuliu Maniu, preşedintele partidului naţional ţărănesc a făcut următoarele declaraţii:

— Din rezultatul calculelor făcute la ministerul de interne şi din calculele făcute de noi, pe baza raporartelor organizaţiilor noastre de partid din judeţe, se poate constata fără îndoială, că guvernul liberal n'a obţinut 40 de procente ale voturilor şi astfel nu se poate bucura de prima electorală stabilită de lege.

Nimănui nu-i va scăpa importanţa extraordinară a acestei întâmplări unice în istoria politică a României, care va avea o influenţă hotărîtoare asupra evenimentelor politice ale zilelor noastre şi asupra evoluţiei politice din viitor a ţării noastre.

După ce comisiunea centrală electorală va publica datele oficiale ale rezultatelor alegerilor, va fi cazul să arăt opinia mea şi punctul de vedere al partidului nostru în ce priveşte consecinţele imediate ale înfrângerii guvernului Tătărăscu.

Declaraţiile d-lui Al. Vaida, la Cluj

Cluj, 22 Decembrie

Imediat ce au fost cunoscute rezultatele generale ale alegerilor pentru Cameră şi procentajul luat de diferitele partide politice, d. dr. Al. Vaida preşedintele „Frontului Românesc", a fost solicitat de reprezentanţii presei să le comunice părerea d-sale asupra situaţiei politice, complet schimbată prin faptul că guvernul n'a luat prima electorală.

— Ce credeţi despre rezultatul alegerilor şi ce indicaţii şi concluzii desprindeţi din raportul actual de forţe al diferitelor partide politice? au întrebat ziariştii

— Important este — a spus d. Vaida, — rezultatul calificat al ascensiunii curentelor naţionaliste.

Asa numitul pact de neagresiune, cu spectrul lui multicolor, de toate nuanţele, dela stânga extremă lupistă şi până la dreapta conservatoare filipesciană, a servit în primul rând, izbucnirii aceiei febre latente naţionaliste, care mocnea în sânul tuturor straturilor populare.

Indiferent că între organizaţiile de dreapta a luat proporţie mai acentuată codrenismul, totuşi, adunând aportul tuturor grupărilor de dreapta cu fondul naţionalist programatic, contând apoi şi pe programul neoliberal al guvernului, putem constata că aceste alegeri au dovedit izolarea şi descreşterea vertiginoasă a mirajului, care ar duce la straturile largi ale naţiunii spre extremismele mascate în echivoc ale partidelor de stânga.

Am satisfacţia de a fi contribuit, datorită acţiunii „Frontului Românesc" şi popularizării ideii lui „numerus valahicus", la închegarea conştiinţei naţionale, care astăzi s'a cristalizat în programul: „primatul muncii româneşti şi România a românilor".

De acum înainte, orice guvern ar veni va trebui să ţină seamă şi să realizeze prin instituţie, aceste postulate.

— Dar în situaţia actuală, în ce fel vedeţi dv., domnule preşedinte, — au întrebat ziariştii — evoluţia vieţii noastre politice şi soluţionarea nouei crize de guvern?

— Dacă cei aleşi sunt cu adevărat reprezentanţii voinţei naţionale, ei au datoria, atât faţă de alegătorii lor, cât şi faţă de supremul factor constituţional, să procedeze constituţional.

Aceasta înseamnă alcătuirea unui guvern de coaliţie ori de concentrare naţională.

In privinţa postulatelor româneşti şi a înfăptuirilor de ordin social, se poate găsi o platformă de program în stare să satisfacă cele mai urgente exigenţe.

După ce, încheind pactul de neagresiune, d-nii Argetoianu, Gheorghe Brătianu şi Iuliu Maniu s'au apropiat şi ideologic de „Totul pentru ţară", trecând în privinţa tacticei şi peste tactica „Frontului Românesc", nu aş crede imposibil ca, în numele constituţionalismului preconizat de d. Iuliu Maniu, aceste grupări să propună M. S. Regelui, un guvern de coaliţie, pe baza unui program de înfăptuiri româneşti culturale, economice, sociale şi etnice, asigurându-şi sprijinul unei opoziţii de binevoitoare colaborare.

Dacă însă, din lipsă de coheziune, d-nii mai sus amintiţi nu s'ar angaja la acest lucru, atunci evident, ar trebui invertite rolurile.

S'ar putea găsi, în fine, şi o a treia soluţie, anume: după pilda pactului de neagresiune, să se constitue un front de neagresiune românesc.

„Incă o decepţie a presei evreeşti"

„Neamul Românesc" ziarul d-lui profesor Iorga, publică sub titlul de mai sus, următoarele:

„Până în ajunul alegerilor pentru Cameră, agenţiile telegrafice străine şi corespondenţii lor iudei dela Bucureşti împănaseră ziarele din străinătate cu fel de fel de svonuri alarmante despre situaţia politică din ţara noastră. Dar astă noapte la orele 23.45, după închiderea urnelor în toate circumscripţiile de votare din ţară, „Radio-România", anunţă întregii lumi nu numai terminarea în cea mai perfectă ordine a operaţiilor electorale, ci şi marele număr de alegători ce se prezentaseră la urne, ceeace dovedea că alegerile se efectuaseră totodată şi în cea mai perfectă libertate.

★

„In ţară, măsurile excepţionale interzicând răspândirea svonurilor tendenţioase prin presă, agenţii disoluţiei sociale din presa judaică s'au făcut colportorii prin grai ai celor mai alarmante svonuri. Şi toată străduinţa acestora era îndreptată într'o singură direcţie: încăerarea între partidele româneşti de dreapta.

Primul svon de această natură pe care l-au lansat în Capitală şi l-au răspândit prin telefon în toate oraşele din ţară, a fost acela despre uciderea în judeţul Rădăuţi din Bucovina, de către legionarii din partidul „Totul pentru Ţară", a fruntaşului naţional-creştin d. Robu.

Scopul urmărit de acei cari au lansat acest svon nu este greu de ghicit. Partidul „Totul pentru Ţară" neavând pact de neagresiune cu partidul „Naţional-Creştin", colportorii svonului voiau ca să profite de fierbinţeala luptei electorale din cursul zilei de ieri şi să-i asmută pe cei din partidul Naţional-Creştin împotriva legionarilor din partidul „Totul pentru Ţară".

*

„N'au lipsit nici necuviinţele. Acele permanente obrăznicii cu cari evreii din presă — atâta vreme cât cercul activităţii lor nu e încă îngrădit la exerciţiul liber al profesiunei dar numai în sânul şi pentru exclusivele intesere ale comunităţii lor — ne gratifică zilnic şi foarte adesea chiar de mai multe ori pe zi.

Votul universal ni l-a dat democraţia... democraţia pe care o reprezintă ei, evreii dela ziarele iudeo-masonice... Şi să avem grijă... pentru că el singur ne asigură unitatea naţională şi teritorială a ţării.

Votul universal aşa dar, nu ni l-am dat noi. Nu l-a dat Regele Liberator. Nici Parlamentul Ţării. Ei ni l-au dat. Noi Românii nu facem decât să-l falsificăm.

Şi să ne ferească sfântul, dacă vom încerca cumva să-i aducem vre-un corectiv. Sare întreg Cahalul şi ne desfiinţează de pe harta Europei...

*

„Ni s'a amintit chiar de Spania.

Fireşte, ca să ne reîmprospăteze în memorie că acolo a operat înaintea măcelului fratricid, coreligionarul lor Trotzki.

Tot în timpul unor alegeri s'a plămădit războiul civil. Şi tot din cauză că s'a încercat a se pune o stavilă democraţiei internaţionale...

Dar a venit decepţia repede. In cursul serii şi al nopţii de ieri. Atunci când s'au închis urnele în cea mai desăvârşită ordine şi linişte. Şi când Europa alarmată în ajun, de agenţiile telegrafice şi corespondenţii oficinelor semite, a avut prilejul să constate că fusese indusă din nou în eroare asupra stărilor din România.

*

In lumina care s'a făcut, însă, trebue descifraţi toţi aceşti agenţi ai disoluţiei sociale pripăşiţi de prin atât de diverse meleaguri streine. Şi cari ne batjocoresc permanent ţara.

Să ne îngrijorăm o clipă cel puţin de ameninţările lor şi, trecându-i graniţa, să-i facem atenţi că legea pe care ei îşi sprijină toată necuviinţa, dar şi nemaipomenita lor îndrăsneală în ţara noastră, nu se numeşte numai legea pentru dobândirea cetăţeniei române, ci şi pentru pierderea acestei cetăţenii".

Visurile magnaţilor unguri

Foştii latifundiari maghiari pe moşiile cărora robeau altă dată români, cehi, slovaci ori croaţi, nu se pot de loc împăca cu gândul, că atot-puternicia lor feudală a apus pentru totdeauna!

Ei tot mai speră să reînvie timpurile supremaţiei lor tiranice, timpurile de sălbatecă exploatare a neamurilor ce gemeau sub jugul maghiar!

Ei agită zadarnic şi fără ecou, alarma unei imposibile revanşe; ei vorbesc mereu de perspectivele unui revizionism perimat şi întreţin în minţile generaţiei noui de maghiari nădejdea, pe nimic fondată, a unei restaurări a vechei stăpâniri maghiare pe plaiurile cuvenite — pe sfântă dreptate istorică — altor neamuri.

Iată în clişeu, monumentul budapestan amintitor al provinciilor atribuite pe baza dreptului gânţilor popoarelor stăpâne de drept, monument pe care magnaţii şi oficialitatea îl dau drept simbolul „Ungariei mutilate"; iată şi alt clişeu cu tinerii din formaţii premilitare, pregătiţi a deveni pionii irealizabilei utopii.

Populaţia maghiară cuminte de o parte şi de alta a fruntariilor vede cum la noi ţăranul de orice naţionalitate, deci şi cel maghiar, are graţie legii împroprietăririi, lotul său de pământ pe care e stăpân, pe când latifundiarii din Ungaria n'au vrut să renunţe la nici unul din privilegiile lor, pe cari graţie revizionismului speră să le întindă şi în ţările succesorale.

Scriitorul francez, René Richard, scrie în „Je suis partout", din 17 Decembrie:

„Primele aglomerări transilvănene sunt cetăţi frumoase care au profitat de asaltul generozităţii posesorilor lor succesivi.

Habsburgii au construit palate, aristocraţia maghiară a ridicat locuinţi segniorale, dar românii au lărgit oraşele, au deschis stadion-uri, au creiat stranduri (băi), au creiat universităţi. Sunt atâtea confesiuni şi rase în cât şcolile s'au înmulţit poate dincolo de necesităţile stricte. La Cluj te izbeşte măreţia universitară ale cărei clădiri ocupă un oraş în oraş, cu vaste cartiere pentru fiecare facultate".

Revizionismul maghiar inspirat şi condus de magnaţii unguri, nu poate găsi aprobare nicăieri, dar agitaţiile revizioniste trebuesc urmărite cu toată atenţia, spre a nu deforma opinia publică mondială şi spre a nu zăpăci minţile acelor unguri din ţările Micii Intelegeri cari nu s'au convins încă ce stă la baza acţiunii magnaţilor ce nu se deşteaptă!

Măria Sa Marele Voevod Mihai şi datinile de Crăciun

Ca în fiecare an, potrivit programului fixat de M. S. Regele, grupa de elevi în frunte cu Măria Sa Marele Voevod Mihai a pregătit frumoasele datini de sărbători, dând astfel un strălucit exemplu de păstrarea tradiţiilor străbune, ce ne-au legănat începuturile istoriei noastre şi cari veacuri dearândul ne-au fost reazem şi tărie prin toate vicisitudinile vremii.

Intr'o vreme când tradiţiile noastre începeau să fie uitate şi podoabele etnice ameninţate să rămână colecţionate doar de folklorişti, datinile strămoşeşti se regăsesc deodată ridicate la rangul de principiu naţional prin practica lor de către însuş Moştenitorul Tronului.

Astfel s'a desfăşurat Miercuri, sub pospaiul primilor fulgi de zăpadă poema frumoaselor noastre datini, sub conducerea Măriei Sale Marele Voevod şi celor cinci camarazi străjeri de clasă sub îngrijirea d-lui comandant al Străjii Ţării.

Grupa de străjeri având alături pe d. comandant Sidorovici, d. comandor Fundăţeanu, căpitan Tomescu profesori de clasă, părinţele Nae Popescu, I. Bratu, Cr. Muscăleanu, Conea, P. Lazăr, C. Thevenin, Capesius, Nedioglu, Roşală, Chirescu, Ştiubei, apoi din Straja Ţării maior Dimânceanu şi C. Enescu-Bughea au prezentat urări M. S. Regelui, într'unul din saloanele palatului.

Măria Sa Marele Voevod Mihai a deschis serbarea prin următoarea cuvântare:

MAJESTATE,

A sosit din nou ziua, care face să reînvie atâtea obiceiuri din bătrâni şi ne răsfrânge în inimi lumina mântuitoare, ce s'a arătat de mult, în noaptea sfântă la Bethleem.

Mare bucurie avem, căci astăzi nu numai ici şi colo răsună Moş Ajunul şi colindele cele adevărate, ci ştim că peste întreaga ţară s'a răspândit în lumea tineretului o dragoste nouă pentru datinile străbune. Străjerii de pretutindeni cinstesc aceste scumpe obiceiuri în care se oglindeşte limpede sufletul creştinesc al românului cucernic şi neclintit în legea sa.

Cu această încredinţare, uniţi în gând cu toţi străjerii României, rugăm pe Majestatea Voastră să ne asculte urările datinilor de Crăciun şi Anul Nou.

★

S'a desfăşurat apoi programul datinilor vechi strămoşeşti pregătite în cadrul străjeresc şi anume: Moş Ajun; Colindele; Steaua; Urări de anul nou (sorcova); Pluguşorul; Moş Crăciun.

Cântecele şi obiceiurile au fost alese din toate provinciile ţării. A urmat urarea din partea profesorilor clasei Măriei Sale şi s'a continuat cu Imnul Regal. Majestatea Sa Regele a împărţit colindeţe tuturora, după care s'a cântat rugăciunea şi stingerea.

Marele Voevod Mihai, şi camarazii Săi, cu steaua